

Nr 122.

Av herr **Lithander**, om ändring i tullsatsen för zaponlack.

Inom området för den kemiska industrien gäller i flera fall, att möjligheten att tillverka ett visst fabrikat inom landet förhindras genom att för detsamma nödiga råvaror, hvilka måste importeras, äro belagda med högre tull än det färdiga fabrikatet. Så är fallet äfven beträffande zaponlack, som enligt gällande tulltaxa är upptagen i rubrik 1119 och drager en tull af 30 öre per kg.

Huvudbeståndsdelen för framställning av zaponlack är amylacetat (hänförligt till rubrik 1226 med en tull av kr. 2: 50 för kg.), som i sin tur tillverkas av finkelolja. På grund av bestämmelserna i anmärkning 4 efter rubrik 184 i tulltaxan drager finkelolja, som under vissa villkor införes att användas för tekniskt ändamål, en tull av 75 öre per kilogram. Då för tillverkning av ett kilogram zaponlack åtgår nära nog ett kg. amylacetat, samt för framställning av ett kg. amylacetat åtgår minst ett kg. finkelolja, synes, att vid tillverkning af 1 kg. zaponlack måste betalas i tull för använd råvara ett belopp av cirka 75 öre, under det att den färdiga varan drager en tull av 30 öre per kg.

Under förutsättning, att den färdiga produkten åsättes samma tullsats, som ansetts lämplig för teknisk finkelolja, kan en betydande inhemsk tillverkning av zaponlack komma till stånd. Hittills gjorda försök att igångsätta sådan tillverkning hava strandat på grund av det missförhållandet, att råvaran drager en högre tullsats än det färdiga fabrikatet.

På grund av det anförda får jag därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i tulltaxan, att zaponlack utbrytes ur rubrik 1119 samt,

för så vidt den icke innehåller sprit, upptages i särskild rubrik med en tull av 75 öre per kilogram.

Stockholm den 26 januari 1914.

Edvard Lithander.
